

РЕШЕНИЕ

№ 4732

гр. София, 17.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 33 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ПЛАМЕН ИВ. ШУМКОВ

при участието на секретаря НАДЯ Г. НАЙДЕНОВА
като разгледа докладваното от ПЛАМЕН ИВ. ШУМКОВ Гражданско дело № 20231110106617 по описа за 2023 година

Предявени са установителни искиове с правно основание по чл. 422, ал. 1 ГПК вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. с чл. 149 ЗЕ и чл. 422, ал. 1 ГПК вр. чл. 86 ЗЗД.

Производството е образувано е по искова молба от “Топлофикация София” ЕАД срещу Ж след развитие се заповедно производство по ч. гр. дело № 26330/2023 г. по описа на СРС.

Ищецът „Топлофикация София“ ЕАД е подал заявление за издаване на заповед за изпълнение за изпълнение на парично задължение срещу Б. М. С. и М. В. С. за солидарното им осъждане да заплатят: сумата от 138,82 лева (сто тридесет и осем лева и 82 стотинки), представляваща главница за цена на доставена от дружеството топлинна енергия за период от 01.10.2018 г. до 30.04.2019 г., ведно със законна лихва за период от 30.05.2022 г. до изплащане на вземането, сумата от 4,57 лева (четири лева и 57 стотинки), представляваща мораторна лихва за период от 15.06.2019 г. до 13.05.2022 г., 8,58 лева (осем лева и 58 стотинки), представляваща главница за цена на извършена услуга за дялово разпределение за период от 01.04.2019 г. до 30.06.2019 г., ведно със законна лихва за период от 30.05.2022 г. до изплащане на вземането, сумата от 2,42 лева (два лева и 42 стотинки), представляваща мораторна лихва за период от 31.05.2019 г. до 13.05.2022 г., както и държавна такса в размер на 25,00 лева (двадесет и пет лева) и юрисконсултско възнаграждение в размер на 50,00 лева (петдесет лева).

След указание до заявителя, последният е предявил установителни искиове за вземането, предмет на издадената заповед за изпълнение.

Ищецът „Топлофикация София“ ЕАД твърди, че е налице облигационно отношение, възникнало с ответниците въз основа на договор за продажба на топлинна енергия при Общи условия, чиито клаузи съгласно чл. 153 ЗЕ са обвързали потребителите, без да е необходимо изричното им приемане. Поддържа, че съгласно тези общи условия е доставил за процесния период от 01.10.2018 г. до 30.04.2019 г. на

ответниците топлинна енергия, като те не заплатили дължимата цена, формирана на база прогнозни месечни вноски и изравнителни сметки, изготвени по реда за дялово разпределение, както и такса за дялово разпределение. Сочи, че ответниците са клиенти на ТЕ с адрес на топлоснабдения имот: гр. София, ж.к. . Твърди, че ответниците са изпаднали в забава, поради което претендира и лихва за забава. Счита, че между ответниците е налице солидарна отговорност на осн. чл. 32 СК. Моли съда да установи съществуването на претендираното вземане така, както е установено в заповедното производство. Претендира разноски.

В срочно подаден отговор ответницата М. С. оспорва предявените иски – както по основание, така и по размер. Сочи, че не се установява процесните задължения да са свързани с процесния имот. Възразява, че част от претендираните вземания са погасени по давност. Моли исковите да бъдат отхвърлени.

От ответника Б. С. не е постъпил отговор на исковата молба, а единствено молба с приложено доказателство за извършено плащане.

Третото лице – помагач на страната на ищеца „МХ Елвеко“ ООД не ангажира становище по същество.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от **фактическа и правна страна** следното:

По исковите по чл. 422 ГПК, вр. с чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 149 ЗЕ:

В тежест на ищеца по предявените иски е да установи възникването на облигационно отношение по договор за продажба между него и ответниците, по силата на което е доставил топлинна енергия в твърдените количества и за ответниците е възникнало задължение за плащане на уговорената цена в претендирания размер, както и че през процесния период в сградата, в която се намира процесният топлоснабден имот, е извършвана услугата дялово разпределение от лице, с което ищецът е сключил договор и че е възникнало задължение за заплащане на възнаграждение в претендирания размер, както и наличието на солидарна отговорност между ответниците за заплащане на процесните задължения. При установяване на тези обстоятелства, в тежест на ответниците е да докаже, че са погасили претендираното вземане.

Съгласно чл. 150, ал. 1 от ЗЕ, продажбата на топлинна енергия за битови нужди от топлопреносното предприятие се осъществява при публично известни Общи условия /ОУ/ за продажба на топлинна енергия от „Топлофикация София“ ЕАД на потребители за битови нужди в гр. София, които се изготвят от дружеството и се одобряват от Държавната комисия за енергийно регулиране към Министерски съвет. Същите влизат в сила 30 дни след публикуването им в един централен и един местен ежедневник и имат силата на договор между топлопреносното предприятие и потребителите на топлинна енергия, без да е необходимо изричното им приемане от страна на потребителите. С тези общи условия се регламентират търговските взаимоотношения между потребителите на топлинна енергия и дружеството: правата и задълженията на двете страни; редът за измерване, отчитане, разпределение и заплащане на топлинната енергия; отговорностите при неизпълнение на задълженията и др. По делото не са представени доказателства ответникът да е упражнил правата си по чл. 150, ал. 3 от ЗЕ. Установи се от приетите по делото доказателства, че в изпълнение на разпоредбата на чл. 139б от ЗЕ, за сградата, в която се намира процесният имот, е сключен договор за извършване на услугата дялово разпределение на топлинна енергия с търговско дружество. Въз основа на чл. 139 от Закона за енергетиката, разпределението на топлинна енергия между потребителите в сграда - етажна собственост се извършва по системата за дялово разпределение при наличието на договор с лице, вписано в

публичния регистър по чл. 139а ЗЕ.

Съгласно разпоредбите на чл. 153, ал. 1 ЗЕ и § 1, т. 2а от ДР на ЗЕ (приложима редакция след 17.07.2012 г.) потребител, респ. битов клиент на топлинна енергия през процесния период е физическо лице – ползвател или собственик на имот, който ползва електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване или природен газ за домакинството си. Следователно, потребител на топлинна енергия е лицето, което получава топлинна енергия и я използва за собствени нужди, като ползва топлоснабдения имот като негов собственик или по силата на вещно или облигационно право на ползване. Цялата уредба на ЗЕ, респ. – на чл. 153, ал. 1 ЗЕ и § 1, т. 2а от ДР на ЗЕ, показва, че законодателната цел е да определи като страна по облигационното отношение лицето, което действително потребява топлинната енергия за собствени нужди, като действително ползва имота на възможните законови основания.

От приетия по делото нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот с вх. Рег. № 12091, акт № 11, том XXVII, дело № 8316/2018 г. по описа на Служба по вписванията, се установява, че на 02.03.2018 г. ответницата М. В. С. е придобила чрез покупко – продажба собствеността върху процесния недвижим имот, а именно: ап. 19, находящ се в гр. София, гр. София, ж.к. Стрелбище, бл.27А, вх.А, ет.7.

По делото е приет и нотариален акт за продажба на недвижим имот № по описа на нотариус М с район на действие СРС, от който се установява, че на 02.07.2019 г. ответниците М. В. С. и Б. М. С. са продали процесния недвижим имот, а именно: ап. , находящ се в гр. София, гр. София, ж.к. на лицето Д

Ето защо може да се направи извод, че ответниците са собственици на процесния имот в процесния период, респ. потребители на топлинна енергия. Съгласно разпоредбата на чл. 32, ал. 2 СК, съпрузите отговарят солидарно за задълженията, поети от двамата или от единия от тях за задоволяване на нужди на семейството. В нотариалния акт за продажба на недвижим имот № г. по описа на нотариус М с район на действие СРС е посочено, че процесният имот е бил придобит от М. В. С. и Б. М. С. по време на брака и представлява съпружеска имуществена общност.

За установяване обема на ползваната топлинна енергия е прието заключение на съдебно-техническа експертиза. Съгласно заключението обектът, за който е доставяна топлинна енергия през процесния период, е имал общо 2 бр. водомери за топла вода, като отоплителните тела да били демонтирани за сезон 2018/2019 г. Дяловото разпределение през процесния период е извършван от третото лице-помагач, като топлинната енергия за отопление е начислявана на база екстраполация по максималния специфичен разход на сградата съгл. т.6.5 от приложението към чл. 61, ал. 1 от Наредба 16-334 от 06.04.2017 г. Топлата вода била начислявана по реален отчет, като при отчета на показанията бил съставен главен отчет с подпис на абоната/лице, осигурило достъпа. Показанията от протокола за главен отчет били нанесени правилно в подробните изравнителни сметки. Топлинната енергия, отдадена от сградна инсталация, е изчислявана по предвидената в нормативната уредба формула на база инсталирана отоплителна мощност на инсталацията и денградусите за периода, като е разпределена на база пълен отопляем обем на имота – 192 куб. м. Посочено е, че заложената в подробните изравнителни сметки топлинна енергия за разпределение напълно съответства на отчетената от общия топломер. В заключението вещото лице е отразило, че топломерът, монтиран в АС на процесния блок е преминавал последващи метрологични проверки, касаещи процесния период, като съответства на одобрения тип.

По делото е изслушано и прието и заключение на съдебно-счетоводна експертиза, от което се установява, че непогасеното задължение за главница за топлинна енергия в

процесния период е в размер на сумата от 138,82 лева и 8,58 лева за цена на доставена услуга дялово разпределение. Изчислено е, че с изравнителните сметки е отчетена разликата между прогнозно начислената ТЕ и реално консумираната, като тя се изразява в суми за доплащане и връщане в отделните отчетни периоди, като сумите са взети предвид от вещото лице при определяне на дължимия остатък. Посочено е, че размерът на лихва за забава в процесния период, отчетен след настъпване изискуемостта на всяко едно от вземанията, е в размер на сумата от 4,48 лева върху непогасената топлинна енергия и 2,42 лева върху непогасената сума за дялово разпределение. По допълнително поставения въпрос към експертизата, вещото лице е посочило, че задълженията по всички претендирани вземания в производството са с настъпила изискуемост след 30.05.2019 г. Посочено е, че на 23.08.2023 г. при „Топлофикация София“ ЕАД е постъпила сума в размер на 1564,39 лева за погасяване на процесните задължения, като сумата е отнесена от ищцовото дружество за погасяване на съдебни разноски по делото.

Съдът кредитира експертните заключения като пълни и компетентно дадени.

С оглед изложеното съдът приема, че за процесния имот на ответниците е доставяна топлинна енергия съобразно уговореното, като количеството на доставената енергия е измервано коректно. Следва да се даде отговор на въпроса, какво е количеството потребена енергия, за което се дължи заплащане на цена.

Съгласно задължителните тълкувателни разяснения на Тълкувателно решение № 3/18.05.2012 г. по тълкувателно дело № 3/2011 г. на ВКС, ОСГТК, задълженията на потребителите на предоставяните от топлофикационните, електроснабдителни и водоснабдителни дружества стоки и услуги, както и на доставчици на комуникационни услуги, са за изпълнение на повтарящи се парични задължения, имащи единен правопораждащ факт - договор, чийто падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите им са изначално определяеми, независимо от това дали отделните плащания са с еднакъв или различен размер, поради което същите се погасяват с изтичането на тригодишен давностен срок - арг. чл. 111, б. "в" ЗЗД, както и лихвите за забава. Възражение за изтекла погасителна давност в случая е направено единствено от ответницата М. В. С., което е неоснователно. Срокът в настоящия случай е бил прекъснат с подаването на заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК на 30.05.2022 г., от която дата установителният иск се счита предявен - арг. чл. 422, ал. 1 ГПК и чл. 116, б. "б" ЗЗД. Ето защо, вземанията на ищеца, станали изискуеми преди 30.05.2019 г., са погасени по давност. От приетото по делото заключение по допусната съдебно-счетоводна експертиза обаче се установи, че изискуемостта за всички вземания на ищеца е настъпила след 30.05.2019 г., поради което погасителната давност за тях не е изтекла.

По отношение на предявените вземания за процесния период са приложими приетите по делото общи условия, одобрени с Решение № ОУ-1 от 27.06.2016 г. на КЕВР. Съгласно чл. 33, ал. 1 от тях клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия в 45-дневен срок след изтичане на срока, за който се отнасят. Предявеният иск за главница за доставена топлинна енергия е основателен в пълен размер.

Доколкото предмет на претенцията е и цена на извършена услуга дялово разпределение и мораторна лихва върху нея, то следва да се даде отговор на въпроса дължат ли ответниците същите. Установи се от приетите по делото доказателства, че в изпълнение на разпоредбата на чл. 139б от ЗЕ, за сградата, в която се намира процесният имот, е сключен договор за извършване на услугата дялово разпределение на топлинна енергия с „МХ Елвеко“ ООД. Въз основа на чл. 139 от Закона за енергетиката, разпределението на топлинна енергия между потребителите в сграда -

етажна собственост се извършва по системата за дялово разпределение при наличието на договор с лице вписано в публичния регистър по чл. 139а ЗЕ. Представен по делото е договор, сключен между ищцовото дружество и третото лице – помагач – договор № Д-074/09.06.2020 г. за срок от три години, считано от 01.05.2020 г. Процесният период за заплащане на услугата за дялово разпределение е от 01.04.2019 г. до 30.06.2019 г., тоест, преди датата на сключване на договора между ищеца и третото лице – помагач. Ето защо, ищцовото дружество не доказва по време на процесния период да е имало сключен договор за извършване на услугата дялово разпределение с твърдяното дружество – третото лице-помагач. При тези данни, не може да бъде ангажирана отговорността на ответниците за заплащане на услуга, за която не е проведено доказване, че е предоставена на соченото от ищеца договорно основание. Предявеният иск за заплащане на цена за извършена услуга дялово разпределение следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

По исквете по чл. 422, ал. 1 ГПК вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД:

По отношение режима на забавата върху вземанията за цена на топлинна енергия за процесния период са приложими Общите условия на ищеца, одобрени с Решение № ОУ-1 от 27.06.2016 г. на КЕВР. Съгласно чл. 32, ал. 1 и ал. 2 от ОУ от 2016 г. месечната дължима сума за доставената топлинна енергия на Клиент в СЕС, в която дяловото разпределение се извършва по смисъла на чл. 71 от НТ /по прогнозно количество/, се формира въз основа на определеното за него прогнозно количество топлинна енергия и обявената за периода цена, за която сума се издава ежемесечно фактура от Продавача, а месечната дължима сума за доставената топлинна енергия на Клиент в СЕС, в която дяловото разпределение се извършва по смисъла на чл. 73 от НТ /на база реален отчет/, се формира въз основа на определеното за него реално количество топлинна енергия и обявената за периода цена, за която сума се издава ежемесечно фактура от Продавача. В ал. 3 на чл. 32 от ОУ от 2016 г. е предвидено, че след отчитане на средствата за дялово разпределение и изготвяне на изравнителните сметки от Търговеца, Продавачът издава за отчетния период кредитни известия за стойността на фактурите по ал. 1 и фактура за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, определено на база изравнителните сметки. Съгласно чл. 33, ал. 2 клиентите са длъжни да заплащат стойността на фактурата по чл. 32, ал. 2 и ал. 3 за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят, а съгласно ал. 4 на чл. 33 продавачът начислява обезщетение за забава в размер на законната лихва само за задълженията по чл. 32, ал. 2 и ал. 3, ако не са заплатени в срока по ал. 2. Доколкото от представените по делото доказателства се установява, че на потребителите е начислявана ТЕ по прогнозен дял, приложим е чл. 32, ал. 3 от ОУ. Спрямо общата фактура по чл. 32, ал. 3 от ОУ от 2016 г. обаче разпоредбата на чл. 33, ал. 4 от ОУ от 2016 г. няма как да се приложи, тъй като отчитането на ИПРО/водомера, изготвянето на изравнителната сметка и издаването на общата фактура е настъпило след предвидения в ОУ от 2016 г. 45-дневен срок за плащане. Ето защо, при липса на възможност да се приложи уговореното и предвид разпоредбата на чл. 84, ал. 2 ЗЗД, потребителят изпада в забава след покана, каквато ищецът не твърди и не доказва да е отправил до ответника. В смисъл, че длъжникът изпада в забава, след като бъде поканен от кредитора е напр. *Решение от 15.10.2020 г. по в.гр.дело № 15700/2019 г. по описа на СГС*.

Искът за вземане за мораторна лихва върху цената на ТЕ следва да бъде отхвърлен изцяло.

Съдът достигна до извод за неоснователност на предявения иск за главница за цена на услугата дялово разпределение, поради което неоснователен се явява и

акцесорният иск за лихва за забава. Освен това, по отношение на цената за услугата дялово разпределение липсва предвиден срок за плащане от страна на потребителя на топлинна енергия, поради което длъжникът изпада в забава след покана – арг. чл. 84, ал. 2 ЗЗД. По делото не са представени доказателства за отправена и получена от длъжника покана за плащане на това задължение от дата, предхождаща подаването на исковата молба, поради което акцесорната претенция в тази част се явява неоснователна и на това основание.

По извършеното частично погасяване в хода на производството:

След образуване на делото, на 23.08.2023 г., ответникът Б. С. е извършил плащане по процесните вземания в размер на сумата от 154,39 лева, което се установява от представената вносна бележка, като плащането се признава и от ищцовото дружество. От приетото по делото заключение на съдебно-счетоводна експертиза се установи, че платената от ответника сума е отнесена от ищцовото дружество за погасяване на разноски по делото. Направеното от ответницата М. С., чрез назначения ѝ по делото особен представител, възражение, че неправилно сумата е отнесена за погасяване на разноски, е основателно. Съдът не приема за правилни съображенията на ищеца, че с извършеното плащане следва да се погасят сторени съдебни разноски. Към момента на плащането разноските, направени в настоящото производство, не представляват ликвидно и изискуемо вземане, като биха възникнали като такова едва при влизане в сила на съдебното решение, тоест при осъществяване на едно отлагателно условие. Едва към този момент ще бъдат установени по основание и размер дължимостта на направените в производството разноски.

Съдът достигна до извод единствено за дължимост на главницата за доставена топлинна енергия в размер на 138,82 лева. Дължима върху нея е и законна лихва за забава, считано от депозиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК до погасяване на задължението. Изчислена от съда по реда на чл. 162 ГПК и с помощта на лихвен калкулатор, достъпен на интернет сайта на Национална агенция по приходите, законната лихва върху главницата за периода от 30.05.2022 г. до 23.08.2023 г. е в размер на 19,03 лева. Съгласно разпоредбата на чл. 76, ал. 2 ЗЗД, когато изпълнението не е достатъчно да покрие лихвите, разноските и главницата, погасяват се най-напред разноските, след това лихвите и най-после главницата. След погасяване на дължимата към момента на плащането законна лихва от 19,03 лева, с платения остатък от 135,36 лева, ответникът Б. С. е погасил дължима главница за топлинна енергия. Налага се извод, че към момента на устните състезания е останал непогасен остатък от главницата за топлинна от 3,46 лева, до който размер следва да бъде уважен установителният иск, ведно със законната лихва от 24.08.2023 г. до погасяване на задължението, доколкото законната лихва преди тази дата е погасена с извършеното плащане. За горницата до пълния предявен размер, искът следва да бъде отхвърлен поради неговото погасяване в хода на процеса.

По разноските:

При този изход на спора, право за присъждане на разноски възниква и за двете страни, като ответникът не е представил доказателства за сторени разноски.

По отношение на погасената в хода на процеса главница отговорността за разноски е за ответниците, доколкото същите са дали повод за завеждане на делото. На осн. чл. 78, ал. 1 ГПК ответниците следва да бъдат осъдени да заплатят на ищцовото дружество сумата от общо 567,02 лева разноски по делото за исковото производство, пропорционално на уважените искове, от които: 27,52 лева държавна такса, 89,92 лева юрисконсултско възнаграждение при първоначално определен минимален размер и 449,58 лева възнаграждение за вещи лица. Отделно ответницата М. В. С. следва да бъде осъдена да заплати и сумата от 359,66 лева възнаграждение за особен

представител, доколкото този извършен разход от ищеца касае единствено нея.

С оглед задължителните указания, дадени в т. 12 от Тълкувателно решение от 18.06.2014 г. по ТД № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС, съдът в исковото производство дължи да разпредели отговорността за разносните и в заповедното производство съобразно изхода от спора. Издадената заповед за изпълнение включва и вземане за разноски спрямо ответниците в размер на 25,00 лева държавна такса и 50,00 лева юрисконсултско възнаграждение, като съобразно уважената част от исковите, в полза на ищцовото дружество следва да бъде присъдена сумата от общо 67,44 лева, от които: 22,48 лева държавна такса и 44,96 лева юрисконсултско възнаграждение.

Мотивиран от горното и на осн. чл. 235 ГПК, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 422 ГПК вр. с чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 149 ЗЕ, че Б. М. С., ЕГН: ***** и М. В. С., ЕГН: ***** дължат солидарно на „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК 831609046 сумата от: **3,46 лева**, представляваща цена на доставена топлинна енергия в периода от 01.10.2018 г. до 30.04.2019 г. в имот с аб. № и адрес: гр. София, ж.к. , ведно със законната лихва върху сумата, считано от 24.08.2023 г. до погасяване на задължението, като **ОТХВЪРЛЯ:** иска за признаване за установено, че ответниците дължат цена на топлинна енергия за разликата до пълния предявен размер от 138,82 лева; иска по чл. 422 ГПК вр. с чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 149 ЗЕ за признаване за установено, че ответниците дължат сумата от 8,58 лева, представляваща възнаграждение за предоставяне на услугата дялово разпределение в периода от 01.04.2019 г. до 30.06.2019 г., както и исковите по чл. 422 ГПК вр. чл. 86 ЗЗД за установяване на вземания за сумата 4,57 лева, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва върху задължението за доставена топлинна енергия за периода от 15.06.2019 г. до 13.05.2022 г. и за сумата от 2,42 лева, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва върху задължението за заплащане на възнаграждение за предоставяне на услуга дялово разпределение за периода от 31.05.2019 г. до 13.05.2022 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК на 08.06.2022 г. по ч. гр. дело № 28223/2022 г. по описа на СРС, 33 състав.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК Б. М. С., ЕГН: ***** и М. В. С., ЕГН: ***** да заплатят на „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК 831609046, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. Ястребец 23Б сумата от **567,02 лева** разноски в исковото производство, пропорционално на уважената част от исковите, както и сумата от **67,44 лева** разноски в заповедното производство, пропорционално на уважената част от исковите.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК М. В. С., ЕГН: ***** да заплати на „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК 831609046, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. Ястребец 23Б сумата от **359,66 лева**, представляваща възнаграждение за особен представител в исковото производство, пропорционално на уважената част от исковите.

Решението е постановено при участието на трето лице-помагач на страната на ищеца „МХ Елвеко“ ООД.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____